

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, izmantojot valsts atbalsta noteikumus, lai aizliegtu Beļģijas virspeļņas tiesību sistēmu, ir pārkāpusi LESD 2. panta 6. punktu un vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī nepareizi izmantojusi pilnvaras.

(¹) Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – SJM Coordination Center/Komisija

(Lieta T-420/16)

(2016/C 350/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *St. Jude Medical Coordination Center (SJM Coordination Center) (Zaventem, Beļģija)* (pārstāvji – *F. Louis* un *J. Ylinen*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 11. janvāra lēmumu C(2015) 9837 *final* par valsts atbalsta shēmu, ko veido virspeļņas atbrīvošana no nodokļiem (SA.37667 (2015/C)), ko ieviesusi Beļģijas Karaliste;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl prasītājs tajā ir iekļauts kā viens no apgalvotā atbalsta saņēmējiem;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots no prasītāja atgūt jebkādas apgalvotā atbalsta summas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza [desmit] pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība.
 - Prasītājs apgalvo, ka Komisijas kompetencē nav pieņemt apstrīdēto lēmumu un ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts kompetenču piešķiršanas princips, ar kuru tiek ierobežotas Savienības kompetences.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesību tikt uzklaustātam pārkāpums.
 - Prasītājs apgalvo, ka Komisijas pretrunīgo nostāju lēmumā par procedūras uzsākšanu un apstrīdētajā lēmumā dēļ tika pārkāptas prasītāja tiesības tikt uzklaustātam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pasākums esot kļūdaini raksturots kā atbalsta shēma.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini secināts, ka pastāv shēma, ka ar Komisijas pieeju tiek pārkāpts pienākums veikt visaptverošu, rūpīgu un objektīvu izmeklējamu faktu vērtējumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ticis norādīts pietiekams pamatojums.
 - Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pienācīgi norādījusi pamatojumu, uz ko ir ticis balstīts apstrīdētais lēmums.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini tikusi konstatēta selektivitāte atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā vairākos veidos ir tikusi pieļauta kļūda, veicot visus trīs soļus selektivitātes konstatēšanai: i) Beļģijas Ienākumu nodokļa kodekss (“Code des impôts sur les revenus 1992” jeb “CIR”) 185. panta 2. punkta b) apakšpunkts un virspeļņas atbrīvošanas no nodokļiem noteikums nevar tikt izslēgts no atsaucē sistēmas; ii) prasītājam adresētais lēmums nav atkāpe ne no a) godīgas konkurences principa, ne no b) Beļģijas Ienākumu nodokļa kodeksa sistēmas; un iii) apgalvotā atkāpe būtu attaisnota ar vajadzību novērst nodokļu dubultu uzlikšanu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota priekšrocības neesamība.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā netiek analizēta priekšrocības esamība. Prasītājs uzskata, ka tas nav saņēmis priekšrocību un ka jebkāds tam sniegts labums atbilst godīgas konkurences principam, kas iekļauts ESAO nodokļu paraugkonvencijas 9. pantā, kas Beļģijas tiesībās ieviests ar CIR 185. panta 2. punktu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo: i) tajā ir pagaldots, ka atbilstoši godīgas konkurences principam nodokļu administrācija ir tiesīga paaugstināt nodokļa bāzi daudz-nacionāliem uzņēmumiem (“DNU”), un vienlaikus ir pieprasīts konkrēts dubultas nodokļu uzlikšanas risks, lai varētu to noapaļot uz leju, un ii) priekšrocības analīze ir veikta tikai Beļģijas DNU vienības līmenī.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības un tiesiskuma principa pārkāpums.
 - Apstrīdētajā lēmumā esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips tādēļ, ka: i) esot tikusi pārkāpta judikatūra un pašas Komisijas agrākā prakse un ka ii) neesot tikusi identificēta apgalvotā priekšrocība.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka atgūšanas dēļ rodas nodokļu dubulta uzlikšana.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā kļūdaini ir pieņemts, ka nepastāv nodokļu dubultas uzlikšanas problēma, kas palielinātos ja prasītājam atgūšanas procesā tiktu uzdots atmaksāt jebkādu summu. Prasītājs uzskata, ka tādēļ apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ, ciktāl tajā Beļģijai ir uzdots atgūt jebkādas summas no prasītāja.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka atgūšana nevar tikt pakļauta Komisijas diskrecionārajai varai.
 - Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisijai, šķiet, tiek piešķirta diskrecionāra vara noraidīt nodokļu maksātāju nodokļu bāzes korekcijas, kas balstītas uz attiecīgajiem faktiskajiem apstākļiem lēmuma pieņemšanas laikā.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – Sensi Vigne/EUIPO – El Grifo (“CONTADO DE GRIFO”)

(Lieta T-434/16)

(2016/C 350/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sensi Vigne & Vini Srl (Lamporecchio, Itālija) (pārstāvis – F. Caricato, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: El Grifo, SA (San Bartolomé de Lanzarote, Spānija)